

Publicerad 2020-01-18 12:34 av smultronbergen

Inte samma sak att bo i Göteborg

Inte samma sak att bo i Göteborg som

att vara Göteborgare. Rubriken bakom

en alldeles utmärkt skriven artikel av

författaren och fristående kolumnisten

Lena Andersson, (DN, 18 jan. 2020)

"Givetsvis

måste en stat hålla sig med formella definitioner. Men ett land där människors subtila kunskaper om vad det är att leva i dess landskap och städer börjar överensstämma med byråkratins definitioner, det landet blir ett logement för likstela robotar."

"

sakfrågan en illustration av de nationalkonservativas inbrytning i ett tomrum som liberalismen och socialdemokratin i onödan lämnat öppet och där de står handfallna, viftande med invektiven."

Jaa. Jag instämmer fullständigt i Lenas analys och

frågar mig hur vi i detta land tar oss ur det. Jag

tänker på kollegor (previligerade läkare) som när det

brinner säger "ingen ide", NPM för starkt, för omöjligt

att bryta ner. New public management flyr allt fler från

och SD fyller i med flyktingar, den strida strömmen av

invandrare. När ingen längre blir sedd tänker jag. Just

så tänker jag då växer tilltron till de som åtminstone vågar

något. Ett urgammalt slitet resonemang. Jag vet.

men problemet kvarstår. Vem faan känner sig sedd i detta

land. Lärare, förskolefröknar är de grupper som

dominerar utmattningsstatistiken hos oss. På vår

lilla medelklassfläck där jag arbetar. Jag slipper se

den lägsta utbrända socialklassen såsom flyktingarna,

fattiga ensamstående kvinnorna med barn. De är få.

Vad betyder det att bli sedd? Jag tänker att det utrymme

som Lena säger att Socialdemokratin lämnat

har att göra med politikens och hela landets politiska

korrekthet och det system som smugit sig in överallt.

Övertron på att allt kan mätas. Allt kan inte det.

Dumheten föder dumheten. Det är därför även PDT

d.v.s. Psykodynamisk terapi börjat forska sedan

slutet av 90-talet. Inte för att de tror på att evidensen

säger något om terapins verkningar utan för att de

annars inte skulle överlevt.

Där. Just där trampade Sverige snett. Ramlade omkull.

Dog lite skulle jag tro. Åter till mina läkarkollegor. De

som trots skydd av den egna proffsionen trots allt

gett upp.

Det finns ingen Palme som kan sätta ett politiskt

språk på läkares uppgivenhet. Inte heller på offentlighetens

kvinnliga professioner. Snart inte på någons.

De makter som idag fortfarande kan promenera i någon

slags rak promenad misstänker jag är just de som tydligt

vinner på NPM. Det som går att mäta. För vissa saker gör

det. Förstås.

där ligger makten. Idag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten